

FIERLJEPPEN

Acht jaar ouder, maar nog even gedreven

Anna-Jet Leijenaar is terug van weggeweest, vastbesloten haar oude niveau weer te bereiken.
Foto: Simon Bleeker

Fierljeppen

Lars Goerres

Anna-Jet Leijenaar (26) stopte op haar achttiende met fierljeppen om te gaan studeren, maar inmiddels is ze terug. Oude liefde roest niet, weet de Sneekse. „En dus sil ik it dit seizoen wer besykje.”

Het was in september vorig jaar dat Anna-Jet Leijenaar de knoop doorhakte en besloot de sport waar ze groot mee werd weer op te pakken. Voornemens om zichzelf als vanouds van haar beste kant te laten zien. „Ik bin no ienris in streber. At ik wat doch, dan gean ik der fol foar. In middenwei is der net.”

Die instelling bracht Leijenaar tijdens haar tienerjaren grote successen op de fierljepschans, die ze met twee Nederlandse, drie Friese en twee NFM-titels al snel tot haar domein had gemaakt. Maar het zorgde er ook voor dat de Sneekse in 2012 besloot de bakens radicaal te verzetten. De studie Landschapsarchitectuur en ruimtelijke planning waar ze die zomer aan was begonnen, viel nu eenmaal niet met fierljeppen op topniveau te combineren. „Dêrom like it my better om dermei op te hâlden.”

Wageningen werd het nieuwe thuis van Fryslân's beste ljeyster van dat moment, roeien – zoals een goed universitair studente betaamt – haar nieuwe sport. Zonder moeite doorliep Leijenaar de selectieprocedure. „Mar ik krige al gau yn 'e gaten dat teamsport neat foar my is. Ik wol sels bepale kinne wat ik doch en net ôfhinklik wêze fan oaren.”

Dat tezamen met een bij het roeien opgelopen liesblessure deed Leijenaar besluiten weer met fierljeppen te beginnen. „Mar dy rentree hat net lang duorre”, klinkt het met een lach. „Oan de ein fan dat seizoen wie it echt klear.”

In de zeven jaar die volgden deed Leijenaar veel. Ze woonde een tijdje in Cork (Ierland), rondde haar studie af en trok backpackend de wereld over. Eenmaal terug in Fryslân bleef een terugkeer op de fierljepschans desondanks uit. „Ik hie oare prioriteiten yn de simmer, lykas myn wurk as produktmanager by in siedhannel yn Lúnbert en it foarsitterskip fan Fierljepferiening Drylts.” Bovendien slokte het klussen aan de woning die Leijenaar met haar intussen ex-vriend kocht, een hoop tijd op.

Relatie

Toen de relatie driekwart jaar geleden op de klippen liep, kroop het fierljepbloed echter waar het niet gaan kon. „En dus sil ik it dit seizoen wer besykje.” Leijenaar hervatte de training, meldde zich aan bij het FLB en sprong vorige week zaterdag in Buitenpost alweer haar eerste wedstrijd. „Dat gie mei 14.62 meter as fierste ôfstân hielendal net min.”

Anders dan ze voorheen gewend was, moet Leijenaar zich dit seizoen vanuit de tweede klasse op zien te werken naar het hoogste niveau. Net als Marrit van der Wal, die op de weg terug is van een zware knieblessure. „Promoasje is it doel.”

Het moet wel erg gek lopen, willen beide ljeysters die bij de eerstvolgende mogelijkheid (8 juni) niet al te pakken hebben. Een goede zaak, vindt Leijenaar. „Want it nivo wie ferline jier by de froulju gewoan leech neffens de seizoenen derfoar. Dêr is elkenien it wol oer iens.”

Eerlijk is Leijenaar ook als het over haar ambities gaat. Waar ze op 26-jarige leeftijd nog toe in staat is? Niemand die het weet, de hoofdpersoon zelf inclusief. „Mar ik tink dat it in moai seizoen wurdt, mei neist Sigrid Bokma, Marrit en my der wer by.”

De gedrevenheid om elke dag het beste uit zichzelf te halen, is evenwel nog niet verdwenen. Wat dat betreft keek Leijenaar in maart tijdens een drie weken durende trip door Nepal en India haar ogen uit. „De minsken libje dêr by de dei, binne tefreden mei wat sy hawwe en fiele gjin oandrang om dingen dy't net goed gean te feroarjen.” Een mentaliteit haaks op het levensmotto van Leijenaar. „Al kinne wy fansels ek genôch fan harren leare. It wie bysûnder om mei te meitsjen.”

Wat fierljeppen betreft, is het de komende maanden vooral zaak om fit te blijven, beseft Leijenaar, die de voorbije twee jaar aan tennis, paardrijden en hardlopen deed. „Mar no belêst ik trije, fjouwer kear yn 'e wike deselde spiergroepen. Dat is in hiel oare ynspanning.”

En toch; het gevoel waarmee Leijenaar vanmiddag aan de derde wedstrijd van de ROC Friese Poort-competitie begint is goed, het geloof dat verbetering van haar uit 2011 stammende persoonlijke record (16.28 meter) er nog in zit alom aanwezig. Met een knipoog: „Oars wie ik echt net mear oan dit aventoer begûn.”
